

Проповед 181

Какви хора избира Бог

Прочит: Евреи 12, 1 -3

Скъпи братя и сестри,

Какви хора използва Бог? Кого избира Бог? В общия случай ще отговорим: Бог избира добрите и кадърните хора, за да ги използва за Своя слава. Дали наистина е така? Дали Бог използва хората, които са най-кадърни, най-умни, най-красиви и могат да свършат, по човешки погледнато, най-много работа в този свят? Бог не избира по тези критерии. Ако беше така, Исус Христос щеше да отиде най-напред в Синедриона и да направи всички, които бяха там, свои последователи, като щеше да помоли първосвещеника да стане Негов заместник на земята. Обаче Бог не постъпи така. Бог отиде на брега на езерото и избра обикновени рибари, избра мразени от всички бирници, хора, на които не можеше, по човешки погледнато, да се разчита, и направи от всички тях Свои последователи и хора, които да свидетелстват за Него до края на света. Това можем да забележим и като се огледаме какви сме ние. Има много хора, които са много по-добри от нас и имат много повече качества от нас, а живеят далеч от Бога и не искат да имат нищо общо с Него. Нещо подобно ни казва и човекът, написал посланието към Евреите: **"Следователно и ние, като сме обиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяко бреме и греха"**. В Библията и в историята на човечеството виждаме абсолютно същото, Бог избира хора, които прави достойни за Себе Си. Погледнете и Ной, и Авраам, и Яков, цар Давид и много други, и ще видите, че всеки един имаше своите тъмни страни на характера. Ной си пийваше и правеше неща, които не са прилични, Авраам послъгваше, защото се страхуваше по-силните му съседи да не го убият заради хубавата му жена. Яков измами брат си и баща си, за да вземе първородството и благословието на баща си. Давид пък си падаше по хубави жени. Различни предизвикателства и слабости. Това са хората, които за нас са примери за вяра и упование на Бога. И това е, което намираме в цялата Библия - хора, които не са свършени, но са използвани от Бога.

1. Как Бог осъществява спасителния Си план чрез хора като нас. Това е първата истина, която трябва да запомним. Бог осъществява плана Си за спасението на този свят и на всеки един отделен човек не чрез супермени, а чрез хора като нас. Има една стара легенда, която ни разказва за това как след като Исус Христос се възнесъл на небето, ангелите Го попитали: Как ще вървят нещата с Твоето царство, нали имаш и друг план? Исус им отговорил: Моите ученици са на земята. Когато ангелите чули това, се уплашили, защото знаели колко слаби са учениците, колко грешни и колко често се провалят. И тогава отново запитали Спасителя: Ти наистина ли нямаш никакъв друг план? Исус Христос им казал: Не, нямам друг план. Това е същността на Божия план - да гради историята чрез хора като нас.

Когато Бог създаде човека в Райската градина, Той му каза: всичко можеш да ползваш и да имаш, без дървото в центъра на градината. И тогава човекът си каза: "Дали Бог не запазва най-доброто за Себе си?" И отиде и взе, и яде от забранения плод. Така унищожи доверието между себе си и Бога. Библията ни свидетелства как връзката между човека и Бога е унищожена само в един единствен миг. И какво прави Бог, когато човекът Го

пренебрегва по този начин и съгрешава? Нормалното според нашата човешка логика е Бог да унищожи човека, да премахне този свят и да си каже: тук не се получи, ще опитам пак. Бог обаче продължава да ни подкрепя и да върви с нас - да придържа човека. Това е нещо, което можем да видим в цялата Библия. Бог променя историята именно чрез хора като нас. В старата легенда се казва, че Исус няма друг план. По-точно е да кажем, че Исус не иска друг план. **"А ние имаме това съкровище в пръстени съдове, за да се види, че превъзходната сила е от Бога, а не от нас."** (2. Кор 4, 7) Бог ни дава съкровището в пръстени съдове. За да разберем и знаем, че силата, с която разполагаме, не е от нас самите, а е само дар от Бога. Това е достойнството на всички онези хора от Стария и Новия завет, които са наречени облак от свидетели - не собствените им достойнства, а фактът, че са допуснали Бог да действа чрез тях. Това е истина, която трябва да помним. Бог използва нас, слабите човеци, за да върши велики неща, не бива да забравяме, че силата, която имаме, е дар само от Него.

2. Това, че Бог използва слаби хора като нас, ни кара да бъдем реалисти. Това, че Бог използва нас, слабите човеци, ни напомня, че силата е само от Него. Какво означава да бъдем реалисти? Да сме реалисти означава да съзнаваме какви сме, да съзнаваме, че сме временни и слаби, че твърде често се проваляме, че твърде често губим посоката и изоставяме Бога заради страстите си, да съзнаваме, че животът ни като вярващи е възможен само в ежедневната зависимост от Бога. Разбира се, че е трудно да признаем всичко това, но нашата слабост и провали може би ни помагат да осъзнаем, че ние живеем, движим се и съществуваме само благодарение на Неговата милост и доброта. Нашата слабост ни помага да сме близо до Бога. Апостол Павел казва: **"Понеже, братя, вижте какви сте вие, призваните, че между вас няма мнозина мъдри според човеците, нито мнозина силни, нито мнозина благородни."** Ние сме това, което сме, само благодарение на Божията благодат. Бъдете реалисти, осъзнайте това, което Бог е направил за вас, и Го следвайте. Ако сме реалисти, ще живеем във всекидневна зависимост от Него, знаейки, че можем да продължим само благодарение на Неговата милост. Тук се казва също това: **"нека отхвърлим всяко бреме и греха, който лесно ни оплита"**. Оставете всичко в Божиите ръце, бъдете реалисти и живеете чрез Бога и за Бога. Той знае какви сме ние и разчита на нас въпреки това. Остава ние да осъзнаем какъв е Той и да Му се доверим.

3. Може ли Бог да ме използва? Ние се познаваме добре, но най-добре познаваме самите себе си. Много добре знаем какви са слабостите ни, много добре знаем какви са провалите ни, много добре знаем какво ни отдалечава от Бога и това често ни спира. Живеем в непрестанни страхове, задаваме си въпроси като: Може ли Бог да ме използва? Отговорът е категоричен и Библията ни го дава на почти всяка страница. Да, Бог може да те използва за своето дело, да, Бог може да направи чудеса чрез тебе, да, Бог може да докосне много хора чрез делото, което ще извършиш за Него. Нужно е да осъзнаеш обаче, че това, което си, си само чрез Него. Няма нужда да се доказваш и да показваш колко качества имаш и колко много можеш да постигнеш. Просто се довери на Бога и Го остави да те води и да ти каже точно в какво иска да те използва. И ако го направиш, тогава животът ти ще бъде много по-различен. Трябва да осъзнаваме обаче едно - ако решим да следваме Бога и да вършим Неговата воля, тогава трябва да сме готови да направим това, което Той иска да свършим, а не да правим това, което смятаме че е най-добре да направим за Бога. Ако се доверяваш на Бога, Му дай всичко. Това беше достойнството на всички онези библейски мъже, за които можем да прочетем в Словото - не качества, на талантите, а достойнството, че предадоха живота си в Божиите ръце и оставиха Бог да промени слабия им и разрушен живот и да го употреби за Своя слава.

Ако направите това, животът ви няма да бъде провал, а живот за Божия слава. Как може да стане това?

4. Да осъзнаем, че вярата ни не е нещо статично, вярата е състезание - един маратон, който продължава цял живот. Да си християнин изисква концентрация - да се концентрираш върху това да следваш Исус. Ако сте бягали на дълги разстояния, трябва да знаете, че тук е много важно да не прекъсваш да бягаш. Когато решиш да престанеш, макар и само за миг, тогава ще усетиш как всички сили изведнъж те напускат и не можеш да започнеш отново. Затова при маратона е важно да не спиращ. Така е и с християнския ни живот. Има много хора, които започват добре и се движат с добро темпо, но спират, за да си починат, и после никога не тръгват. Така че, ако искаш да следваш Исус, не спирай, тръгнеш ли веднъж след Него, вдигни кръста си, поеми задачите които Той ти е възложил и Го следвай. Животът на християнина не е лек, но е по-лек от който и да било друг живот. Авторът на посланието към Евреите ни казва: **"Нека да тичаме на очертаното пред нас поприще"** Не спирайте и се борете. Бог иска да не прекъсваме - тръгнете ли веднъж, бъдете с Него докрай. Защото не нещата, които получаваме, ни правят щастливи, а самият вървеж с Бога. Затова не преставайте да вървите с Бога.

5. Пътят на вярата е борба. Не бива да се заблуждаваме, че ще ни бъде лесно. Дяволът се дразни, точно когато хората следват Бога, точно когато Му дават място. Библията описва сатана като ревящ лъв, който обикаля и търси да погълне някого. Не бива да си въобразяваме, че дяволът ни е отписал, след като сме тръгнали след Бога. Точно сега той иска да се намеси и да ни откъсне от пътя ни, затова е важно да се борим, да внимаваме, да се борим да останем в пътя, в който ни е насочил нашия Господ и Спасител. Това е нещо, с което трябваше да се бори и самият Той. **"Защото размислете за Този, Който издържа от грешните такова противоборство срещу Себе Си, за да не ви дотяга и да не ставате малодушни."** Бог мина по същия път. Той беше изкушаван и мъчен за съвсем същото, както ние. Трябва да сме сигурни, че изпитанията ще дойдат и при нас. Важно е обаче да помним, че нищо от това, което идва като предизвикателство, не е толкова тежко, че да не можем да го преодолеем, никой от тези неща не могат да ни победят. Бог е с нас и ще ни дава сили. Но ще има трудни моменти. Не смятайте, че хората около вас ще ви ръкопляскаат. Дори напротив, колкото повече вървим по Божият път, повече упреци ще получаваме. Но вие не се обезсърчавайте. Останете на правилната линия, следвайте курса, който Бог ви е дал, искайте сила от Него и тогава ще можете да преодолеете всяка една трудност. Борете се за вярата си. Когато спортистите излязат на терена, те се борят. Колкото е по-голяма наградата, толкова по-ожесточено се борят, Влагат всичките си сили и след състезанието падат покосени на тревата. Инвестирайте ли толкова сили в тази борба, съзнавате ли че ние сме се устремили към най-голямата награда? Ако го съзнавате и съзнавате какво Исус Христос е направил на кръста за вас, то вие няма да се спирате и ще влагате наистина всички усилия за да Му служите, ще отблъсквате всяко изкушение. Помнете, че пътят на християнина е борба, но и помнете, че Бог ви е въоръжил с всичко необходимо.

6. Насочете поглед към Исус! Какво трябва да направим, за да останем на правилния курс, за да продължаваме да следваме Бога и да се борим със всяко зло и изкушение? В Посланието към Евреите е ясно написано: **"като насочваме своя взор към Исус, Начинателя и Завършителя на нашата вяра, Който заради предстоящата Нему радост издържа кръст, като презря срама, и седна отдясно на Божия престол."** Насочете погледа си към Исус. Защо пък към Исус? Защото Той е начинателят и завършителят на нашата вяра. Той е началото и краят. Той е всичко. Исус ни даде с

живота си прекрасен пример как трябва да вървим. Той остана верен до края и въпреки, че не беше длъжен, вървя до кръста, пребори се със всяко изкушение, разпънат бе, умря и възкръсна, за да ни подари вечен живот. Ако имате трудности, погледнете към Него. Той е Този, Който остана верен до края. Той е Този, Който ни дава сила и посока, и надежда за бъдещето. Той е Този, благодарение на Когото можем да имаме надеждата за вечен живот. Не Го изпускайте от поглед. Ако погледът ви е концентриран върху Исус, всичко ще изглежда по-лесно. Ако го концентрирате върху вас самите, провалът ви е сигурен. Насочете погледа си върху Исус. Той трябва да е началото и краят във вашия живот. Началото, защото ви освобождава от греха, дава нов смисъл и посока на живота ви, дава ви ново рождение и ви прави нов човек. А краят - защото Той завършва всичко във вас. Той дава всичко. Ако завършим живота си с Него, ще живеем през вечността. Бог не избира съвършените хора. Той твори историята и води Своя спасителен план благодарение на слаби човеци като нас. Това трябва да ни отвори очите и да разберем, че заслугата за всичко в този живот не е наша, а Негова. Нека да осъзнаем, че Бог може да използва всеки човек, че може да използва и мен. Тогава да напругнем усилия и да тръгнем след Исус, без да преставаме през целия си живот да Го следваме, като се борим с всяко изкушение и като не изпускаме Исус от погледа си. Важно е да помним всичко това в тези дни преди да отпразнуваме Възкресението на нашия Господ и Спасител Исус Христос и да помним, че Той е всичко за нас, началото и краят, смисълът на живота ни. Амин